

Højskemæn Hætten!

Fragment

Den er nu i regn blandt os som jo sidste man
 samme dage forening nærmest for gældt
 og augsed sig med et mægne og mælghævede
 liggen saet over Maeburkehesten og sine, og
 seade om nu ~~med den~~ Enig istredt for
 den hæmmer, mi i den suerhæder han
 født p' alle rette soe vren og amison,
 Almen og piudre han tilignedt alle
 trende ob. Om das er ~~saed~~ spædig, at vi
 suarst stælle ujendue ~~longa foron~~ ~~hæder~~ p'm,
 uelv ider? Kiel jøg spindue mæne yea al
 endomsgæ uelv effjore; men jøg vr wi
 yea, al lund ar mæn haab og luffen; og da
 disse udre of den sydende landtak, mi
 ujnglæn gænne faade fra den mænd, som
 skulde nu stor salme udtrykkes Gaugra
ga om fal ke al vrigine omme ob!, saa vil
 jøg, i haab, om piudre, laste uogte fligge
 blid tilbagn ~~camp~~ ~~et~~ yea den suengen aar for
 kniget, som yea de forsmæuer gætmed
 Enig aar, og aaben ~~et~~ solen udligge
 i den konulin p' endet, isde uod haue
 sjen lie mork quædlibet.

Højskemæn hætten! jøg sen vir saa ofte
 fall for den, al jøg uordet han faade hærd
 yea al nævneinde Denne yea denne Maad. —
 jøg, dae saaledes ofte i leg gænge den ora
 at yronne Dens todeluodighed, i den jøg
 enghæder nu Denne, den ligsaadvergub omme
 gært uien fært, som den Enig i hærom
 jøg haader, han omvægtet Brahmet.

Correspondence in
mellan Lager og Steffans
madr Christina. —

Daybook for Far